

i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1) w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżących, a po drugie, decyzji Rady 2013/270/WPZiB z dnia 6 czerwca 2013 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 156, s. 10) w zakresie, w jakim wspomniana decyzja dotyczy skarżących czwartego i piątego.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu w zakresie, w jakim nazwiska Ghasema Nabipoura, Mansoura Eslamiego, Mohamada Talaia, Mohammada Moghaddamiego Farda, Alirezy Ghezelayagha, Gholama Hosseina Golparvara, Hassana Jalila Zadeha, Mohammada Hadiego Pajanda, Ahmada Sarkandiego, Seyeda Alaeddina Sadata Rasoola i Ahmada Tafazoly'ego zostały umieszczone w załączniku II do decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB.
- 2) Stwierdza się nieważność rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu w zakresie, w jakim nazwiska G. Nabipoura, M. Eslamiego, M. Talaia, M.M. Farda, A. Ghezelayagha, G.H. Golparvara, H.J. Zadeha, M.H. Pajanda, A. Sarkandiego, S.A. Sadata Rasoola i A. Tafazoly'ego zostały umieszczone w załączniku VIII do rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylające rozporządzenie (WE) nr 423/2007.
- 3) Stwierdza się nieważność załącznika IX do rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010 w zakresie, w jakim dotyczy G. Nabipoura, M. Eslamiego, M. Talaia, M.M. Farda, A. Ghezelayagha, G.H. Golparvara, H.J. Zadeha, M.H. Pajanda, A. Sarkandiego, S.A. Sadata Rasoola i A. Tafazoly'ego.
- 4) Stwierdza się nieważność decyzji Rady 2013/270/WPZiB z dnia 6 czerwca 2013 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w zakresie, w jakim dotyczy M.M. Farda i A. Sarkandiego.
- 5) Skutki decyzji 2011/783 i decyzji 2013/270 zostają utrzymane w mocy wobec G. Nabipoura, M. Eslamiego, M. Talaia, M.M. Farda, A. Ghezelayagha, G.H. Golparvara, H.J. Zadeha, M.H. Pajanda, A. Sarkandiego, S.A. Sadata Rasoola i A. Tafazoly'ego począwszy od ich wejścia w życie do czasu, gdy skuteczne stanie się stwierdzenie częściowej nieważności rozporządzenia nr 267/2012.
- 6) W pozostałym zakresie skarga zostaje w części odrzucona, a w części oddalona.
- 7) Rada Unii Europejskiej pokrywa oprócz własnych kosztów koszty poniesione przez G. Nabipoura, M. Eslamiego, M. Talaia, M.M. Farda, A. Ghezelayagha, G.H. Golparvara, H.J. Zadeha, M.H. Pajanda, A. Sarkandiego, S.A. Sadata Rasoola i A. Tafazoly'ego.

(¹) Dz.U. C 109 z 14.4.2012.

Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2013 r. — ANKO przeciwko Komisji

(Sprawa T-117/12) (¹)

(Klauzula arbitrażowa — Siódmy program ramowy w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007–2013) — Umowy dotyczące projektów Perform i Oasis — Zawieszenie płatności — Nieprawidłowości stwierdzone w ramach audytów dotyczących innych projektów — Odsetki za opóźnienie)

(2014/C 39/28)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: adwokat V. Christianos)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal i B. Conte, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata S. Drakakakisa)

Przedmiot

Żądanie wniesione na podstawie art. 272 TFUE mające na celu, by Sąd stwierdził po pierwsze, że zawieszenie zwrotu kosztów poniesionych przez skarżącą w wykonaniu umów dotyczących projektów Perform i Oasis zawartych w ramach Siódmego programu ramowego w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007–2013), stanowi naruszenie zobowiązań umownych Komisji, po drugie, by Sąd nakazał Komisji z jednej strony zapłatę na rzecz skarżącej kwoty 637 117,17 EUR z tytułu projektu Perform, powiększonej o odsetki za opóźnienie, a z drugiej strony stwierdzenie, iż skarżąca nie jest zobowiązana do zwrotu kwoty 56 390 EUR, którą instytucja ta wypłaciła skarżącej tytułem projektu OASIS.

Sentencja

- 1) Od Komisji Europejskiej zasądza się zapłatę na rzecz ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias kwot, których zapłatę zawieszono na podstawie pkt II.5 ust. 3 lit. d) ogólnych warunków załączonych do umów o udzielenie dotacji dotyczących projektów Oasis i Perform zawartych w ramach Siódmego programu ramowego w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007–2013), przy czym zapłata ta nie przesądza o kwalifikowalności wydatków zadeklarowanych przez ANKO Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias i o wdrożeniu wniosków zawartych w sprawozdaniu końcowym z audytu 11-INFS-0035 przez Komisję. Wysokość kwot podlegających zapłacie powinna mieścić się w granicach reszty wkładu finansowego dostępnej w chwili zawieszenia płatności, a wspomniane kwoty powinny być powiększone o odsetki za opóźnienie, które zaczynają biec za każdy okres po upływie terminu zapłaty wynoszącego 105 dni następujących po otrzymaniu przez Komisję odnośnych sprawozdań. Stopa podwyżki mającą zastosowanie do odsetek jest stopa obowiązująca w pierwszym dniu miesiąca terminu płatności, publikowana w serii C Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej.

- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) ANKO Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias pokrywa jedną trzecią swych kosztów.
- 4) Komisja pokrywa własne koszty oraz dwie trzecie kosztów poniesionych przez ANKO Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias.

(¹) Dz.U. C 138 z 12.5.2012.

Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2013 r. — ANKO przeciwko Komisji

(Sprawa T-118/12) (¹)

(Klauzula arbitrażowa — Szósty program ramowy w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2002–2006) — Umowa dotycząca projektu Persona — Zawieszenie płatności — Nieprawidłowości stwierdzone w ramach audytów dotyczących innych projektów — Odsetki za opóźnienie)

(2014/C 39/29)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: adwokat V. Christianos)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal, B. Conte, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata S. Drakakakisa)

Przedmiot

Żądanie wniesione na podstawie klauzuli arbitrażowej w rozumieniu art. 272 TFUE mające na celu, by Sąd orzekł po pierwsze, że zawieszenie zwrotu kwot wydatkowanych przez skarżącą w wykonaniu umowy nr 045459 dotyczącej projektu Persona zawartej w ramach Szóstego programu ramowego w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji przyczyniającego się do utworzenia Europejskiej Przestrzeni Badawczej i innowacji (2002–2006), stanowi naruszenie zobowiązań umownych Komisji, a po drugie, by Sąd nakazał Komisji zapłatę na rzecz skarżącej kwoty 6 752,74 EUR z tytułu wspomnianego projektu, powiększonej o odsetki za opóźnienie.

Sentencja

- 1) Od Komisji Europejskiej zasądza się zapłatę na rzecz ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias kwot, których płatność zawieszono na podstawie pkt II.28 ust. 8 akapit trzeci ogólnych warunków załączonych do umowy dotyczącej projektu Persona zawartej w ramach Szóstego programu ramowego w zakresie

badań, rozwoju technologicznego i demonstracji przyczyniającego się do utworzenia Europejskiej Przestrzeni Badawczej i innowacji (2002–2006), przy czym zapłata ta nie przesądza o kwalifikowalności wydatków zadeklarowanych przez ANKO Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias i o wdrożeniu wniosków zawartych w sprawozdaniu końcowym z audytu 11-BA134-011 przez Komisję. Wysokość kwot podlegających zapłacie powinna mieścić się w granicach reszty wkładu finansowego dostępnej w chwili zawieszenia płatności, a wspomniane kwoty powinny być powiększone o odsetki za opóźnienie, które zaczynają biec za każdy okres po upływie terminu zapłaty wynoszącego 45 dni następujących po zatwierdzeniu odnośnych sprawozdań przez Komisję i najpóźniej 90 dni począwszy od dnia ich otrzymania przez Komisję. Stopa podwyżki mającą zastosowanie do odsetek jest stopa obowiązująca w pierwszym dniu miesiąca, w którym przypada termin płatności, publikowana w serii C Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej.

- 2) Komisja zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 138 z 12.5.2012.

Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2013 r. — Sweet Tec przeciwko OHIM (Owalny kształt)

(Sprawa T-156/12) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie trójwymiarowego wspólnotowego znaku towarowego — Owalny kształt — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2014/C 39/30)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Sweet Tec GmbH (Boizenburg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat T. Nägele)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: D. Walicka, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 19 stycznia 2012 r. (sprawa R 542/2011-1) dotyczącą rejestracji oznaczenia trójwymiarowego o owalnym kształcie jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.